

چهارشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ • ۱۴۴۴ شوال ۱۹ • 10 May 2023

نگاهی به رسانه ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۱۷

روزنامه

۱۷

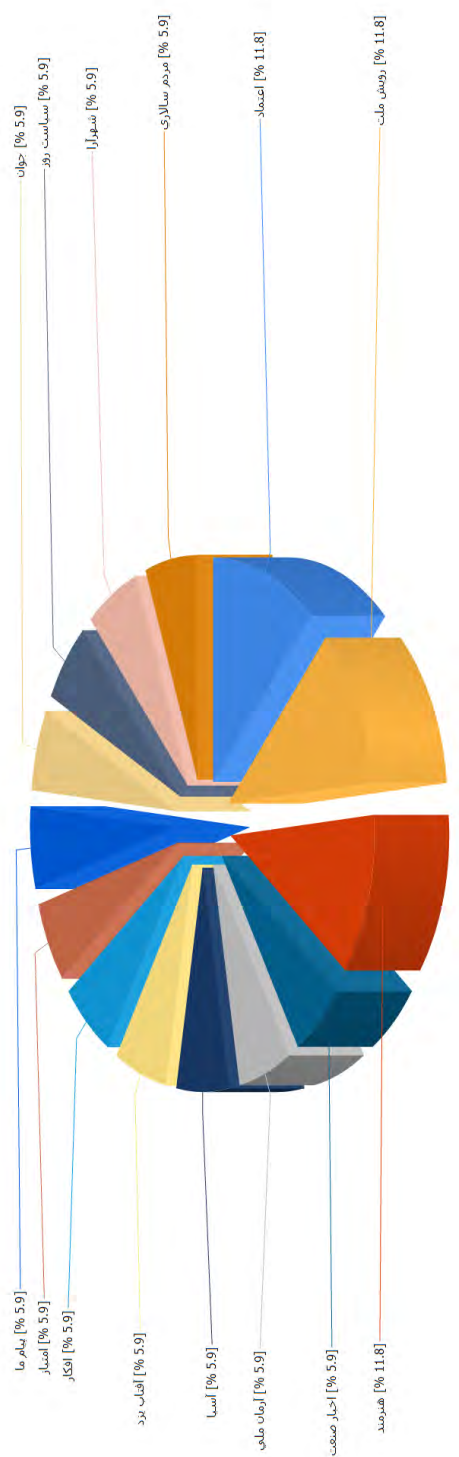
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	اعتماد	۲	۱۱/۸
۲	رویش ملت	۲	۱۱/۸
۳	هنرمند	۲	۱۱/۸
۴	اخبار صنعت	۱	۵/۹
۵	آرمان ملی	۱	۵/۹
۶	آسیا	۱	۵/۹
۷	آفتاب یزد	۱	۵/۹
۸	افکار	۱	۵/۹
۹	امتیاز	۱	۵/۹
۱۰	پیام ما	۱	۵/۹
۱۱	جوان	۱	۵/۹
۱۲	سیاست روز	۱	۵/۹
۱۳	شهرآرا	۱	۵/۹
۱۴	مردم سالاری	۱	۵/۹
	جمع کل	۱۷	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	دیدار بازیگران تئاتر با رئیس سیما فیلم	آرمان ملی
۸	گاو زنده روی صحنه تماشاگران را در تهران خندانند	آسیا
۹	روایت تلاش برای زندگی کردن در قالب طنز	آفتاب یزد
۱۰	برگزاری نشست هم اندیشی مدیران گروه های نمایشی ثبت شده قم	اخبار صنعت
۱۱	تئاتر، تسکین دردهای قرن	اعتماد
۱۲	صحنه تئاتر، تربیون ناگفته های ماست	اعتماد
۱۳	تکمیل پروژه تئاتر شهر مشهد حداقل ۲ سال دیگر زمان نیاز دارد	افکار
۱۴	تلویزیون برای پرداخت دستمزد به بازیگران تئاتر محدودیتی ندارد	امتیاز
۱۵	چهار اجرای نمایشنامه خوانی در روزهای پایانی اردیبهشت	پیام ما
۱۶	تلویزیون در تئاتر به دنبال بازیگر می گردد	جوان
۱۷	امین زندگانی و چالش های متفاوت یک نقش	رویش ملت
۱۸	خانواده ای که به امید آزادی خودش را حبس کرد	رویش ملت
۱۹	تلویزیون از تئاتری ها استفاده می کند	سیاست روز
۲۰	«تابستانه» های ۲ هنرمند مشهدی در بهار	شهرآرا
۲۱	امین زندگانی و چالش های متفاوت یک نقش	مردم سالاری
۲۲	اعتراض به ناکارآمدی ها نه تنها حق مردم بلکه وظیفه مردم است	هنرمند
۲۳	دعوت صداوسیما از بازیگران برگزیده جشنواره تئاتر فجر	هنرمند

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

دیدار بازیگران تئاتر با رئیس سیما فیلم

وی در پایان تاکید کرد: تمام تلاش خود را به کار خواهیم بست تا از توانمندی بازیگران عرصه تئاتر به خصوص بازیگران شهرستانی در سریال های تلویزیونی بهره مند شویم و شاهد هنرنمایی این عزیزان در قاب تلویزیون باشیم و اگر هم این عزیزان برای کار در تهران مشکلاتی دارند، با هماهنگی مدیران کل صدا و سیما مراکز استان ها، از توانمندی ها و هنر آنها در استان ها و شهرستان های خود استفاده شود. در این نشست کوروش زارعی، دبیر جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر، مجتبی نقی‌ئی، قائم مقام مرکز سیما فیلم و مدیران گروه های فیلم و سریال سیما فیلم و شبکه های تلویزیونی حضور داشتند. مدیران نمایشی سیما فیلم و گروه های فیلم و سریال شبکه های تلویزیونی نیز ضمن طرح نکات خود بر حمایت همه جانبه از استعداد های تئاتری برای حضور در آثار نمایشی سیما تاکید کردند.

ظرفیت بازیگران توانمند تئاتر که متأسفانه کمتر شناخته شده اند، استفاده کنند تا جایگاه این عزیزان در عرصه هنر تثبیت شود. وی تصریح کرد: یکی از اهداف برگزاری این نشست، تجلیل از برگزیدگان چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر بود که با وجود سختی ها و ناملایماتی که ناخواسته بر آنها تحمیل شد، عاشقانه به کار خود در عرصه هنر ادامه دادند. این که هنرمندانی هم چون شما با توجه به هنر و تخصصی که در رشته خود دارید مورد توجه های ناچوانمردانه بسیاری قرار گرفته اید اما به کار خود ادامه دادید، ارزشمند است و ما متوجه این مساله هستیم. نقویان بیان کرد: در تلویزیون برای پرداخت دستمزد به بازیگران تئاتر محدودیتی وجود ندارد و تفاوتی بین بازیگران تلویزیون و سینما با هنرمندان تئاتری که به پروژه های نمایشی دعوت به همکاری می شوند، وجود ندارد.

برای نخستین بار در تلویزیون به همت مرکز سیما فیلم با بازیگران برگزیده جشنواره تئاتر فجر نشستی برگزار شد. بازیگران برگزیده جشنواره تئاتر فجر سال گذشته از سراسر کشور و از شهرهای شیراز، بندرعباس، زاهدان، تبریز، اردبیل، یزد اصفهان، آبادان، کرمان، مشهد و تهران مهمان رئیس سیما فیلم بودند. مهدی نقویان، رئیس مرکز سیما فیلم گفت: این نشست فرصت مناسبی برای آشنایی بیشتر بازیگران توانمند عرصه تئاتر و ظرفیت بزرگ سریال سازی در تلویزیون است و امیدواریم بتوانیم از هنر شما عزیزان در مجموعه های نمایشی رسانه ملی بهره مند شویم و اگر این اتفاق نیفتد به نوعی سهل انگاری از طرف ما رقم خورده است. وی با اشاره به دوره تحول در رسانه ملی تصریح کرد: گروه های برنامه ساز و تهیه کنندگان سریال های تلویزیون باید از

گاوزنده روی صحنه تماشاگران را در تهران خندانند

هفتمین برنامه «خنده در صحنه» با نمایشنامه خوانی «گاو زنده» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا گیلانپور در تماشاخانه مهر برگزار شد.

به گزارش همشهری آنلاین از روابط عمومی حوزه هنری، «خنده در صحنه» هفتمین اجرای خود را پشت سر گذاشت. این رویداد که با اجرای آثار ادبیات نمایشی طنز به همت دفتر طنز حوزه هنری برگزار می شود با مدیریت و کارگردانی علیرضا گیلانپور پی گیری می شود.

گیلانپور در مورد هفتمین تجربه خود در این رویداد

گفت: هفتمین برنامه «خنده در صحنه» با نمایشنامه خوانی طنز «گاو زنده» برگزار شد. در این نمایشنامه خوانی فریبا دستوار، حمیدرضا مرادی و مریم حیدری به ایفای نقش پرداختند. همچنین موسیقی زنده این نمایشنامه خوانی را حسین کوشکانی برعهده دارد.

وی که یکی از نقش خوان های این نمایشنامه خوانی بود افزود: «گاو زنده» نمایشنامه ای است که با مضامین طنز به نوعی تلنگری به مخاطب درگیر روزمرگی امروز می زند تا علاوه بر لبخندی که بر لب وی می نشاند فکر و اندیشه اش را نسبت به دنیای پیرامون و شیوه زندگی خویش وسوسه و فعال کند. گیلانپور در ادامه با قدردانی از عباس حسین نژاد، مدیر دفتر طنز حوزه هنری بخاطر حمایت هایش از ادبیات نمایشی طنز و برنامه «خنده در صحنه» افزود: «گاو زنده ۲» نیز آماده تمرین برای نمایشنامه خوانی است که در صورت دریافت موافقت و تایید مدیریت دفتر طنز حوزه هنری در برنامه های آتی اجرا خواهد شد.

وی در مورد تغییر ساعت اجرای برنامه «خنده در صحنه» و تاثیر آن روی میزان مخاطب گفت: پیش از این «خنده در صحنه» ساعت ۱۸ اجرا می شد و با استقبال بی نظیری معمولاً از سوی مخاطب مواجه می شد اما با تغییر ساعت اجرای طرح ترافیک در نیمه دوم سال و تغییر ساعت اجرای این برنامه به ۱۷ شاهد اندکی ریزش در مخاطب بودیم که به در برنامه های آتی برای رفع این نقصان تمهیداتی خواهیم اندیشید.

گیلانپور افزود: پیش از این جلسات نمایشنامه خوانی «خنده در صحنه» که تاکنون هفت جلسه آن برگزار شده با استقبال بسیار خوبی از سوی مخاطبان حرفه ای تئاتر روبه رو شده بود؛ بطوریکه در هر جلسه ۷۰ تا ۹۰ نفر تماشاگر پر و پاقرس تئاتر در سالن حضور داشتند. این میزان استقبال بخاطر مهارت نقش خوانان، توانایی بیانی نقش خوانان برنامه «خنده در صحنه» است؛ چرا که نقش خوانان این جلسات از هنرمندان حرفه ای تئاتر هستند و توانایی این را دارند که مخاطبان را به خود جذب کنند.

وی در پایان گفت: «خنده در صحنه» با حمایت های دفتر طنز حوزه هنری و مدیریت عباس حسین نژاد در نظر دارد در آینده ای نزدیک اجراهای خود را گسترش دهد و شاید به اجرای صحنه ای نیز به زودی ورود کند.

براساس این گزارش، هفتمین برنامه «خنده در صحنه» با نمایشنامه خوانی «گاو زنده» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا گیلانپور عصر ۱۸ اردیبهشت در تماشاخانه مهر با نقش خوانی فریبا دستوار، حمیدرضا مرادی، مریم حیدری و علیرضا گیلانپور برگزار شد.

تحلیلی بر نمایش «گر به شور» به نویسندگی و کارگردانی امید نیاز

روایت تلاش برای زندگی کردن در قالب طنز

قهرمان محور نیست و هر کدام از شخصیت‌ها از یکدیگر جدا هستند اما توانسته است حس همزاد پنداری را در مخاطب به‌خوبی ایجاد کند؛ حتی درباره شخصیت عمو غفور که تا لحظه‌های آخر نمایش نقش چندانی ندارد اما به‌یکباره این شخصیت در پایان نمایش، محوری می‌شود که می‌توان نمایش گر به شور به قبل از بیان داستان عموغفور و بعد از آن تقسیم کرد. صحنه پردازی در گر به شور هنرمندانه است و هر کدام از اجزای صحنه در عین سادگی استعاره گونه است. تخت مرده شور خانه یا همان سنگ سفید وسط صحنه و پشت سر آن و پنجره‌ای که رو به سیاهی باز می‌شود تضادی عمیق را ایجاد کرده است؛ دکوری که تا پایان نمایش به همان شکل باقی می‌ماند اما به واسطه جنب و جوش و پویایی بازی بازیگران، برای مخاطب خستگی ایجاد نمی‌کند. دینامیک و پویا بودن این نمایش یکی دیگر از ویژگی‌های تئاتر گر به شور است و این دینامیک بودن به‌اندازه‌ای است که مخاطب متوجه نمی‌شود که فضای دکور نمایش ثابت است و حتی این دینامیک بودن در مواقعی که حرکت نیست با تی کشیدن مداوم شخصیت‌ها روی صحنه یا نورپردازی جبران شده است. تئاتر «گر به شور» در عین اینکه یک نمایش طنز است اما در دل خود یک تئاتر عمیق درام است و در پایان نمایش این درام بودن جای خود را به طنز کامل می‌دهد؛ جایی که شخصیت عمو غفور بعد از یک ساعت اجرا شروع به روایت زندگی می‌کند و به‌اندازه‌ای فضای درام در این نمایش شدت می‌گیرد که مخاطب در پایان نمایش حس نمی‌کند که ساعت‌ها پای طنز این نمایش خندیده است و بیشتر احساس می‌کند که یک تئاتر درام دیده است. البته ذکر این نکته ضروری است که ایفای نقش ابراهیم کریمی در نقش عمو غفور بی‌تأثیر نیست؛ به‌اندازه‌ای این شخصیت توسط کریمی خوب بازی می‌شود که مخاطب به‌جای توجه به دیالوگ‌های پایانی عمو غفور و نورپردازی و صحنه آرایی، در لحظات آخر نمایش توجهش به حرکات و بازی او است. به گزارش ایمن، تئاتر «گر به شور» تا سی‌ام اردیبهشت‌ماه هر شب در سالن مجتمع فرشچیان اصفهان به روی صحنه می‌رود.

هوشمندانه بوده است و لهجه و اصطلاحات اصفهانی به خط داستانی کمک کرده است که این شخصیت در کنار شخصیتی به نام شوشتری در بین شخصیت‌های نمایش محبوب‌تر و قابل تأمل باشد. شخصیت «شوشتری» که آن را حسن جویره بازی می‌کند یکی از محوری‌ترین شخصیت‌های این نمایش است؛ شخصیتی که گرفتار جهل و خودخواهی است و به‌غیر از خود به هیچ‌چیز دیگری فکر نمی‌کند، حتی حاضر است برای رسیدن به منافع خود دوستان صمیمی خود را به‌راحتی بفروشد یا حتی برای دریافت حق‌الزحمه‌ای بیشتر دست به دامن ریا شود و پیش افراد نقش بازی کند. به‌جرت می‌توان گفت یکی از قسمت‌های پرطنز و البته قابل تأمل تئاتر گر به شور، بخش اعترافات شخصیت شوشتری است و خط داستانی این نمایش تا اندازه‌ای توانسته است جهان‌بینی افرادی همچون شوشتری نسبت به وقایع و اتفاقات اطراف را با ظرافت و هنرمندی کامل نشان دهد تا مخاطب در حالی که برایش این قسمت خنده‌دار است با خود فکر کند یک فرد تا چه اندازه می‌تواند به خاطر منافع خود، دیگران را به‌راحتی قدا کند. بازی حسن جویره با حرکات و زبان بدن مناسب، نقش شوشتری را به‌خوبی برای مخاطب قابل‌باورتر کرده است و این باورپذیری به‌گونه‌ای است که حتی در پایان نمایش تماشاگر در ناخودآگاه خود حسن جویره را همچنان حسن جویره می‌بیند. در کنار خط داستانی تئاتر گر به شور آنچه به این نمایش جان می‌دهد شخصیت‌های آن است، هر چند این نمایش

تئاتر «گر به شور» به نویسندگی و کارگردانی امید نیاز را بی‌شک باید یکی از موثرترین تئاترها در حوزه اجتماعی دانست؛ تئاتری که با بهره‌گیری زبان طنز به بیان نازیبایی جامعه می‌پردازد. خط داستان و شخصیت‌پردازی‌های این تئاتر به‌گونه‌ای است که می‌توان به این نمایش لقب فراانتر داد. نمایش در فضای سورئال اجرا می‌شود، فضایی که شخصیت‌های اصلی داستان درباره علت فوت یکی از همکاران خود به نام «عمو غفور» اعتراف می‌کنند. هر کدام از شخصیت‌ها روایتی از فوت عمو غفور دارند و امید نیاز توانسته است در خط داستان نویسی به‌خوبی برداشت‌های متفاوت افراد جامعه از یک حادثه را بر اساس جهان‌بینی خود بیان کند. «گر به شور» بیان بی‌عدالتی‌ها و آرزوهای فروخورده افراد یک جامعه است، داستان تلاش برای زندگی کردن است و چه خوب شخصیت عمو غفور در آخرین دیالوگ خود رو به مخاطبان می‌گوید: «سخت‌ترین کار دنیا زندگی کردن است» و در حالی که هنوز جمله‌اش تمام نشده است، دست‌هایش را جلوی دهان خود می‌گیرد، بغضش را فرومی‌خورد و برای مرگ آماده می‌شود. فرم حرکات در داستان هر چند هنرمندانه است اما بعضی مواقع خط و ربط آن با خط داستانی نمایش مشخص نیست، هر چند حرکات بر خاسته از فضا و دکور صحنه است که نمای یک مرده شور خانه را نمایش می‌دهد اما انتخاب آهنگ و برخی حرکات این پرسش را برای مخاطب ایجاد می‌کند که ارتباط آن با خط داستانی نمایش چیست؟ امید نیاز در پایان نمایش با انتخاب آهنگ مناسب این حرکات را به بهترین شکل ممکن با خط داستانی منطبق می‌کند و فرم حرکات کارکرد خود را از فضای طنز و سرگرمی به سمت تأمل مخاطب می‌برد. شخصیت‌های «گر به شور» هر کدام نمایانگر بخش مهمی از جامعه هستند؛ شخصیت «قاسم» که جواد مدنی آن را بازی می‌کند، بیانگر نسل جوانی است که از هر ابزاری برای دیده شدن استفاده می‌کند، قشری که سرخوردگی‌های اجتماعی و اقتصادی را خود در قالب دروغ به شکل زیبا بیان می‌کنند اما با وجود برخی از صفات اخلاقی بد در طول نمایش شاهد ذات و سرشت پاک آن‌ها هستیم. انتخاب جواد مدنی برای ایفای نقش شخصیت قاسم

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۱۰

گروه های نمایشی، همچنین اعضای هیئت مدیره انجمن هنرهای نمایشی به بحث و تبادل نظر در خصوص اساسنامه جدید انجمن هنرهای نمایشی و مسیر قانونی برای برگزاری انتخابات دور جدید هیئت مدیره این انجمن پرداختند.
این نشست روز یکشنبه ۱۷ اردیبهشت از ساعت ۱۷:۰۰ تا ۱۹:۰۰ در تالار فرهنگ و هنر استان قم برگزار شد.

نشست هم اندیشی مدیران گروه های نمایشی ثبت شده قم با هدف بررسی و مطالعه اساسنامه جدید انجمن هنرهای نمایشی استان قم برگزار شد.
به گزارش روابط عمومی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان قم، در این نشست که با حضور محمداکرم رضوانی معاون هنری سینمایی این اداره کل برگزار شد، مدیران و نمایندگان

**برگزاری نشست
هم اندیشی مدیران
گروه های نمایشی
ثبت شده قم**

درباره هنر و دانش حمید سمندریان تئاتر، تسکین دردهای قرن

مریم آموسا

اردیبهشت ماه در تاریخ تئاتر ایران با نام حمید سمندریان گره خورده؛ استاد مسلم و یکی از مهم ترین و کلیدی ترین شخصیت های هنر نمایش ایران. سمندریان از سرآمدان نسلی از

کارگردانان نامدار نمایش چون عباس جوانمرد، علی نصیریان، بهرام بیضایی، رکن الدین خسروی، آری اواسیان به شمار می رود که تئاتر را در ایران دهه ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ به جایگاه مهمی رسانیدند و فصل جدیدی را در نمایش ایران ایجاد کردند. استادانی که هر یک شاگردان بسیاری تربیت کردند و به نوعی تئاتر ایران امروز وامدار آنهاست. سمندریان ۹ اردیبهشت سال ۱۳۱۰ در خانواده ای مذهبی در خیابان مولوی تهران متولد شد؛ او در دوره تحصیل در دبیرستان در کلاس های تئاتر و هنر پیشگی استادان حسین خیرخواه و صادق شبلویز شرکت کرد و همزمان نواختن ویولن را نزد استاد ذوالفقون آغاز کرد. او که وجودش با هنر آمیخته شده بود با اینکه علاقه به بازیگری موجب شد که قدم به

او در طول سال های فعالیتش نمایش هایی همچون «دوزخ» اثر سارتر، «شباح» اثر ایسن، «مرده های بی کفن و دفن» اثر سارتر، «باغ وحش شیشه ای» اثر تنسی ویلیامز، «آندورا» اثر ماکس فریش، «نگاهی از بل» اثر آرتور میلر، «کرگدن» اثر یونسکو، «مرغ دریایی» اثر جخوف، «ملاقات بانوی سالخورده»، «بازی استریندبرگ»، «فیزیکدان ها»، «از دواج آقای می سی سی بی» از نوشته های دورنمات و... را به صحنه برد. سمندریان بارها و بارها تمرین نمایش «گالیله» اثر برشت را آغاز کرد و همواره می گفت این نمایش وصیت نامه هنری اش خواهد بود اما هرگز فرصت اجرای این اثر را پیدا نکرد و این آرزو که از سال ۱۳۶۰ دغدغه او بود، ناکام ماند. سمندریان با اینکه میان اجراهایش گاه فاصله ۱۰ ساله افتاده بود اما دلش و جانش با هنر نمایش گره خورده و می گفت: «وضعیت برای همه تئاتری هایی که تئاتر را شروع می کنند، مبهم است. شاید برای عدای که از اول مطمئن هستند یا مطمئن تقریبی دارند که بار واپسی وارد بازار کار خواهند شد، اینگونه نباشد. حالا من چرا این کار را می کنم برای اینکه اعتقاد دارم تئاتر

با یک چرخش، باز به سوی رشد می رود و اگر آنگونه شد، آن وقت نمی گویم که به این دلیل که ناامیدی جوانان را فرا گرفته بود، ما هم کنار رفته بودیم و به تئاتر سر و پس ندادیم. من می خواهم یاد تئاتر را زنده نگه دارم. من می خواهم باشوق ترسیم بازی مار تیت هلد یا مارلون براندو یا تحلیل نقشی در «از دواج آقای می سی سی بی» یا تحلیل نمایشنامه ای، ارتباط خودم را با تئاتر نگه دارم اگر چه با نخی بسیار باریک و نامریی، من از تئاتری بودن استعفا نداده ام و فعلا از بخشی از کار کنار کشیده ام که عنان آن به دست کسانی بوده است که به هزار دلیل خوش ندارند در تئاتر اتفاقی بیفتد!» سمندریان تئاتر را انعکاسی از آنچه در واقعیت اتفاق می افتاد می دانست و می گفت: «اگر ما حالا بخواهیم روزگار خودمان یعنی روزگار ترور، قتل، خودکشی، یقه درانی، بیکاری جوان ها و انسان های به بوجی رسیده را در این قرن ناامیدی ببینیم، شاید این تنها تصویر کوچکی باشد از واقعیتی که در حال اتفاق افتادن است، پس تئاتر هم زیر تاثیر قرار می گیرد. امروز تکنولوژی اخلاقیات را ویران کرده و در نتیجه همین تکنولوژی ذات تئاتر را نیز زیر تاثیر خودش قرار داده است؛ نور لیزر در تئاتر حرفی برای گفتن ندارد با همه این اضطراب های بشری و جنجال های زندگی ماشینی امروزی، تئاتر نفس می کشد چون به گفت و گو با زبان هنر نیاز داریم. چون در این مسابقه که زندگی به سرعت جلو می رود، باز هنر از زندگی پیشی می گیرد و جلوتر قرار می گیرد و تئاتر تسکینی است برای این قرن پرهیاهو!» ۲۲ تیرماه سال ۱۳۹۱ حمید سمندریان که از او به عنوان پدر تئاتر مدرن ایران یاد می شود، بعد از مدتی بیماری و پس از ۸۱ سال زندگی، صحنه نمایش را ترک کرد.

گذشت. او درباره علاقه اش به بازیگری می گوید: «علاقه من اول به بازیگری بود و برای ورود به تئاتر نیز از بازیگری شروع کردم. قبل از اینکه به دیدن تئاتر های تهران و لاله زار بروم، در مراسم و میهمانی ها و عروسی ها با دیدن برنامه های مطرب های روحی با بازیگری آشنا شدم، چون برایم دنیایی پر تنوع به وجود می آورد؛ جو عروسی و سازهای مثل ویولن و تار و تنبور... دیدن آن ساز برای گرایش به موسیقی نیز در من علاقه به وجود می آورد، پس اصلا قبل از اینکه بدانم در دنیا کارگردانی وجود دارد، با بازیگری آشنا شدم.» سمندریان با اینکه همواره حسرت بازیگری در دلش ماند و در لحظاتی از زندگی هنری اش حتی به بازی برخی از شاگردانش رشک برد اما تمرکزش را روی کارگردانی گذاشت چون معتقد بود که تئاتر خلق کارگردان است. البته سمندریان به گفته خودش آن قدر در تردید اینکه خودش نیز در نمایشی نقشی را ایفا کند یا نه ماند، تا اینکه فرصت بازی را از دست داد چون تصور می کرد از نظر بدنی دیگر نتواند خودش برخی نقش هایی که دوست داشت را بازی کند. سال ۱۳۳۲ به آلمان سفر کرد و تحصیلات آکادمیک خود را در کنسرواتوار عالی موسیقی و هنر های نمایشی هامبورگ تحت تعلیم یکی از برجسته ترین اساتید تئاتر اروپا اودارد مارکس آغاز کرد. او آخر دهه ۳۰ به دعوت وزارت فرهنگ و هنر به ایران بازگشت و همزمان فعالیت های تئاتر و تدریس خود را آغاز کرد. سمندریان در کار با بازیگران و شاگردانش صمیمیت و خلوص خاصی داشت و آموزه های خود را با دلسوزی و احساس مسوولیت به شاگردان بی شمارش در آموزشگاه های هنری ایران منتقل کرد.

وی با دانشجو یانش رابطه ای نزدیک و صمیمانه برقرار

15

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۱۰

معاون فرهنگی و هنری سازمان اجتماعی فرهنگی شهرداری:

تکمیل پروژه تئاتر شهر مشهد حداقل ۲ سال دیگر زمان نیاز دارد

افزود: بخش خصوصی ممکن است به عنوان مشارکت کننده وارد شود؛ به عنوان مثال مجموعه عمرانی حوزه هنری اعلام آمادگی کرده و ممکن است در ایام پیش رو اقداماتی را نیز انجام دهد اما در حال حاضر شهرداری این پروژه را مدیریت می کند. وی بیان کرد: تلاش ما این است این فضا را به یک مرکز فرهنگی با رویکرد هنر انقلاب تبدیل کنیم اما اینکه این مجموعه در آینده به چه نحوی بهره برداری شود، مبحثی است که در پایان پروژه بررسی خواهد شد.

تا ساخت تئاتر شهر ادامه پیدا کند، در نوع بهره برداری و نحوه مدیریت نیز باید با شورا، مدیریت شهری و دستگاه های فرهنگی به تفاهم برسیم. وی در خصوص مشارکت بخش خصوصی گفت: ما مشتاق هستیم بخش خصوصی سرمایه گذاری کند اما معمولاً بخش خصوصی در این حوزه ها سرمایه گذاری سنگین انجام نمی دهد و این نوع سرمایه گذاری ها توسط مجموعه های فرهنگی برای حمایت از فعالیت های فرهنگی انجام می شود.

معاون فرهنگی و هنری سازمان اجتماعی فرهنگی شهرداری مشهد

مشهد- مریم صانع، خبرنگار افکار : معاون فرهنگی و هنری سازمان اجتماعی فرهنگی شهرداری مشهد گفت: در بودجه ۱۴۰۲ حدود ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلیارد تومان اعتبار برای پروژه تئاتر شهر مشهد در نظر گرفته شده که قطعاً این رقم برای تکمیل پروژه کافی نیست و با توجه به حجم عملیات حداقل ۲ سال دیگر زمان می برد.

یوسف اسماعیل زاده در خصوص آخرین وضعیت پروژه تئاتر شهر مشهد اظهار کرد: شورای شهر برای بازسازی تئاتر شهر مشهد اعتباری مصوب کردند، با پیگیری های انجام شده، این اعتبار در بودجه امسال مصوب شد.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۱۰

نمایش

تلویزیون برای پرداخت دستمزد به بازیگران تئاتر محدودیتی ندارد

تفاوتی بین بازیگران تلویزیون و سینما با هنرمندان تئاتری که به پروژه‌های نمایشی دعوت به همکاری می‌شوند وجود ندارد.

وی در پایان تاکید کرد: تمام تلاش خود را به کار خواهیم بست تا از توانمندی بازیگران عرصه تئاتر به‌خصوص بازیگران شهرستانی در سریال‌های تلویزیونی بهره‌مند شویم و شاهد هنرنمایی این عزیزان در قاب تلویزیون باشیم و اگر هم این عزیزان برای کار در تهران مشکلاتی دارند، با هماهنگی مدیران کل صداوسیما مراکز استان‌ها، از توانمندی‌ها و هنر آن‌ها در استان‌ها و شهرستان‌های خود استفاده شود.

گفتنی است در این نشست کوروش زارعی دبیر جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر، مجتبی نقی‌ئی قائم مقام مرکز سیمافیلیم، و مدیران گروه‌های فیلم و سریال سیمافیلیم و شبکه‌های تلویزیونی حضور داشتند.

تلویزیون باید از ظرفیت بازیگران توانمند تئاتر که متأسفانه کمتر شناخته شده‌اند، استفاده کند تا جایگاه این عزیزان در عرصه هنر تثبیت شود.

وی با اشاره به شرایط خاص کشور در سال گذشته که برای بسیاری از هنرمندان چالش‌ها و سختی‌هایی را به همراه داشت، تصریح کرد: یکی از اهداف برگزاری این نشست، تجلیل از برگزیدگان چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر بود که با وجود سختی‌ها و ناملاطی که ناخواسته بر آن‌ها تحمیل شد، عاشقانه به کار خود در عرصه هنر ادامه دادند. این که هنرمندانی هم‌چون شما با توجه به هنر و تخصصی که در رشته خود دارید مورد توجه‌های ناخوانمردانه بسیاری قرار گرفته‌اید، اما به کار خود ادامه دادید، ارزشمند است و ما متوجه این مساله هستیم.

نقویان خاطر نشان کرد: در تلویزیون برای پرداخت دستمزد به بازیگران تئاتر محدودیتی وجود ندارد و

نقویان گفت: تفاوتی بین بازیگران تلویزیون و سینما با هنرمندان تئاتری که به پروژه‌های نمایشی دعوت به همکاری می‌شوند وجود ندارد.

بازیگران برگزیده جشنواره تئاتر سال گذشته از سراسر کشور و از شهرهای شیراز، بندرعباس، زاهدان، تبریز، اردبیل، یزد، اصفهان، آبادان، کرمان، مشهد و تهران مهمان رییس سیما فیلم بودند.

مهدی نقویان رئیس مرکز سیما فیلم در این نشست گفت: این نشست فرصت مناسبی برای آشنایی بیشتر بازیگران توانمند عرصه تئاتر و ظرفیت بزرگ سریال سازی در تلویزیون است و امیدواریم بتوانیم از هنر شما عزیزان در مجموعه‌های نمایشی رسانه ملی بهره‌مند شویم و اگر این اتفاق نیافتد به نوعی سهل‌انگاری از طرف ما رقم خورده است.

وی با اشاره به دوره تحول در رسانه ملی تصریح کرد: گروه‌های برنامه‌ساز و تهیه‌کنندگان سریال‌های

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۱۰

چهار اجرای نمایشنامه خوانی در روزهای پایانی اردیبهشت

نمایشنامه خوانی های «کهریا»، «مونس»، «جراحی» و «نیم عمر» اجرایی هستند که در روزهای پایانی اردیبهشت ۱۴۰۲ در عمارت نوفل لوشاتو، تماشاخانه سیمرغ و عمارت ارغوان میزبان مخاطبان و دوستداران نمایشنامه خوانی در تهران می شوند. به گزارش ایران تئاتر، در کنار اجرای صحنه ای که مخاطبان و علاقمندان پیگیر خود را دارند، اجرای نمایشنامه خوانی نیز در این سال ها علاقمندان خود را یافته است. در روزهای پایانی اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ در تهران شاهد چهار اجرای نمایشنامه خوانی در عمارت نوفل لوشاتو، عمارت ارغوان و تماشاخانه سیمرغ هستیم که از ۲۳ اردیبهشت تا ۳۰ اردیبهشت ادامه خواهند داشت.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۱۰

تلویزیون در تئاتر به دنبال بازیگر می گردد

رئیس مرکز سیما فیلم: نشست با تئاتری ها فرصت مناسبی برای آشنایی بیشتر بازیگران توانمند برای سریال سازی در تلویزیون است

■ نوید پارسا

رسانه ملی برای تولید آثار نمایشی با چالش بازیگری مواجه است و این مسئله با بالا گرفتن حاشیه های فتنه زن زندگی آزادی شدت بیشتری یافت و طبیعی است که نیاز به چهره های جدید بازیگری باید جزو سیاست گذاری های اولویت دار این رسانه باشد. دعوت از بازیگران برگزیده تئاتر فجر از سوی مرکز سیما فیلم را باید نشانه ای از تلاش رسانه ملی برای چالش بازیگری دانست.

در دو دهه اخیر هر قدر رسانه ملی در برندسازی و چهره سازی چهره های بازیگری و سوق دادن آنها به سمتی که تبدیل به یک سلبریتی شوند از خود استعداد نشان داد، به همان اندازه هم در مدیریت این قشر ناتوان بود و جالب اینکه خود رسانه ملی در دو دهه اخیر در دام قریه کردن جریان سلبریتیسم نیز افتاده بود و چرخه معیوب خطاهای اهالی بازیگری را تکمیل می کرد، اما به نظر می رسد دست کم این روال فعلاً در سیما متوقف شده است، اما اینکه تا چه اندازه بتوان چالش های آن را مدیریت کرد نیاز به زمان دارد. از سوی دیگر هنرهای نمایشی در ایران، به ویژه با توسعه وی اودی ها و شبکه نمایش خانگی در یک دهه اخیر با چالش کمبود بازیگر مواجه بوده که سر بر آوردن معضل سلبریتیسم این چالش را وارد فاز تازمائی کرد و نیاز به چهره های جدید در این وضعیت غیر قابل انکار است. حال برای نخستین بار در تلویزیون، نشست با بازیگران برگزیده تئاتر توسط مرکز سیما فیلم در سالن مذاکرات مرکز همایش های صدا و سیما برگزار شده است. بازیگران برگزیده جشنواره تئاتر سال گذشته از سراسر کشور و از شهرهای شیراز، بندرعباس، زاهدان، تبریز، اردبیل، یزد، اصفهان، آبادان، کرمان، مشهد و تهران میهمان رئیس سیما فیلم بودند.

رئیس مرکز سیما فیلم در این نشست با اشاره به شرایط خاص کشور در سال گذشته که برای بسیاری از هنرمندان چالش ها و سختی هایی را به همراه داشت، عنوان کرده است: یکی از اهداف ما تجلیل از برگزیدگان چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر بود که با وجود سختی ها و نامایماتی که ناخواسته بر آنها تحمیل شد، عاشقانه به کار خود در عرصه هنر ادامه دادند.

مهدی نقویان می گوید: این نشست فرصت مناسبی برای آشنایی بیشتر بازیگران توانمند عرصه تئاتر و ظرفیت بزرگ سریال سازی در تلویزیون است و امیدواریم بتوانیم از هنر شما عزیزان در مجموعه های نمایشی رسانه ملی بهره مند شویم و اگر این اتفاق نیفتد به نوعی سهل انگاری از طرف ما رقم خورده است.

وی با اشاره به دوره تحول در رسانه ملی تصریح کرد: گروه های برنامه ساز و

تهیه کنندگان سریال های تلویزیون باید از ظرفیت بازیگران توانمند تئاتر که متأسفانه کمتر شناخته شده اند استفاده کنند تا جایگاه این عزیزان در عرصه هنر تثبیت شود.

وی با اشاره به شرایط خاص کشور در سال گذشته که برای بسیاری از هنرمندان چالش ها و سختی هایی را به همراه داشت، تصریح کرد: یکی از اهداف برگزاری این نشست، تجلیل از برگزیدگان چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر بود که با وجود سختی ها و نامایماتی که ناخواسته بر آنها تحمیل شد، عاشقانه به کار خود در عرصه هنر ادامه دادند. اینکه هنرمندانی همچون شما با توجه به هنر و تخصصی که در رشته خود دارید مورد توجه های ناچوانمرانه بسیاری قرار گرفته اید، اما به کار خود ادامه دادید، ارزشمند است و ما متوجه این مسئله هستیم. در تلویزیون برای پرداخت دستمزد به بازیگران تئاتر محدودیتی وجود ندارد و تفاوتی بین بازیگران تلویزیون و سینما با هنرمندان تئاتری که به پروژه های نمایشی دعوت به همکاری می شوند وجود ندارد.

وی در پایان تأکید کرد: تمام تلاش خود را به کار خواهیم بست تا از توانمندی بازیگران عرصه تئاتر، به خصوص بازیگران شهرستانی در سریال های تلویزیونی بهره مند شویم و شاهد هنرنمایی این عزیزان در قاب تلویزیون باشیم و اگر هم این عزیزان کار در تهران مشکلاتی دارند با هماهنگی مدیران کل صدا و سیما مراکز استان ها از توانمندی و هنر آنها در استان ها و شهرستان های خود استفاده شود.

در این نشست کوروش زارعی دبیر جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر، مجتبی نقی نی قائم مقام مرکز سیما فیلم و مدیران گروه های فیلم و سریال سیما فیلم و شبکه های تلویزیونی حضور داشتند.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۱۰

امین زندگانی و چالش های متفاوت یک نقش

امین زندگانی از تجربه حضور در نقش «اسفندیار» در نمایش «هفت خوان اسفندیار» و چالش های متفاوت این نقش سخن گفت. نمایش موزیکال «هفت خوان اسفندیار» به تهیه کنندگی و کارگردانی حسین یارسانی این روزها بر روی صحنه تالار وحدت است. این روایت داستانی جذاب اما کم تر شناخته شده از شاهنامه فردوسی است که بیش از ۱۵۰ صفحه از این اثر منظوم را به خود اختصاص داده و به مخاطب کم اطلاع، یادآور می شود که اسفندیار روبین تن نیز همچون رستم، هفت خان پر فراز و نشیب را از سر گذرانده است. بازی در نقش پهلوانی روبین تن را امین زندگانی بر عهده گرفته است. این تجربه نخستین تجربه کار تاریخی این بازیگر است اما چون نخستین تجربه نقش تاریخی او در تئاتر است، موجب شده تا با چالش های متفاوتی در این عرصه مواجه شود. زندگانی موفقیت خود در این زمینه را نیز مدیون تیم حرفه ای و همدلی گروه بازیگران می داند و معتقد است: این همراهی موجب شده تا هر شب بتوانند این کار سنگین را به بهترین شکل ممکن بر روی صحنه بیاورند. بهانه حضور امین زندگانی در تئاتر «هفت خوان اسفندیار» با او به گفتگو پرداخته ایم که در ادامه می خوانید:

آقای زندگانی حضور شد که شما به تیم بازیگری تئاتر «هفت خوان اسفندیار» پیوستید و بازی در نقش اسفندیار را پذیرفتید؟
من تقریباً سال ۱۳۷۲ با آقای حسین یارسانی آشنای دارم. چه زمانی که به عنوان کارگردان فعالیت داشته اند و چه زمانی که فعالیت مدیریتی داشته اند ایشان را می شناختم. در چندین پروژه هم قرار شد با ایشان همکاری داشته باشیم. اما هر بار به دلایل گوناگون این همکاری صورت نمی گرفت. تا اینکه ایشان برای تئاتر «هفت خوان اسفندیار» با من تماس گرفتند و پیشنهاد بازی در نقش غیر از اسفندیار را به من دادند. ابتدای من درگیر پروژه دیگری بودم و برای همین نمی توانستم در خدمت ایشان باشم. ۱۰ روز بعد به دلایلی کار قبلی ام به تعویق افتاد و وقتی مجدد بازی در تئاتر «هفت خوان اسفندیار» پیشنهاد شد، گفتم پروژه قبلی ام فعلاً کسلسل شده است و خوشحال می شوم تا در این تئاتر همکاری داشته باشم. که اینبار به من نقش اسفندیار پیشنهاد شد. شروع کار من نیز از روزهای پایانی بهمن ماه سال گذشته آغاز شد و من سعادتم آن را داشتم تا یالین گروه حرفه ای کار کنم.

شما تا کنون در نقش هایی تاریخی همچون «ملک سلیمان» و «مختارنامه» حضور داشته اید با این وجود در تئاتر این نخستین حضور شما برای بازی در یک نقش تاریخی محسوب می شود. از تجربه بازی تاریخی بر روی صحنه تئاتر بگویید.
تا قبل از آنکه من نقش اسفندیار را بر روی صحنه بازی کنم بیشتر نقش های تاریخی من در عرصه تصویر بوده و این نخستین تجربه نقش تاریخی من در تئاتر است. نقش بسیار سنگین که اگر مهندسی پشت صحنه و همکاری در چه یک هم گروه نبود شاید نمی توانستم از پس این نقش بر بیایم. خوبی گروه این است که همه یک دست و یک دل هستند و اگر همراهی گروه با هم نبود نمی توانست هر شب کار ۴ ساعت اینطور دقیق بر روی

صحنه بیاید. برای هر اجرا یک تیم تقریباً ۱۰ نفره پشت صحنه در حال کار کردن است تا بتوان هر شب یک نمایش منسجم را بر روی صحنه آورد. تا قبل از حضور در «هفت خوان اسفندیار» تمام تجربیات تاریخی من تصویری بود و طبعاً بازی در نقش یک شخصیت تاریخی در قالب تئاتر و حضور در تالار وحدت کاری متفاوت تر است. برای همین این تجربه، تجربه ای بسیار جدید است و نمی توانم بگویم تجربه های قبلی ام چندان می توانست به من برای بازی در این نقش بر روی صحنه تئاتر کمک کند.

شرایط متفاوت تئاتر با تصویر باعث شد تا برای شما این تجربه یک تجربه متفاوت نسبت به کار های قبلی تان باشد؟
بله، دقیقاً همینطور است. از طرف دیگر با توجه به اشرافی که آقای حسین یارسانی به عنوان کارگردان و آقای علی برای به عنوان طراح حرکت نمایش بر روی کار داشتند و تجربه ای که در زمان تمرین ها به دست آمد موجب شد تا هدایت کار به بهترین شکل ممکن صورت گیرد. خوبی گروه بازیگرها هم در این است که آنها حواس شان به هم هست و در این زمینه به همدیگر بسیار کمک می کنند و از این طریق نکات خوبی انتقال داده می شود. بازیگران برای هم پیشنهادهای خوبی دارند تا روند کار به خوبی پیش برود. ایمن ویژگی در کنار تیم خوب کارگردانی بسیار کمک کننده بوده. همه دست به دست هم داده اند تا این اجرای سنگین با بالاترین کیفیت هر شب به روی صحنه برود.

شما برای رسیدن به نقش اسفندیار چقدر تلاش کردید تا یاد رک کامل آن را بازی کنید.
من معتقد به سختی هستم که منسوب به حضرت مولانا است و می فرمایند همه در تو هستند. ما همه در درون مان رستم، اسفندیار، راجا سب و... را داریم. به نوعی همه کس در ما وجود دارد. بایست گردیم و آنها را درون خودمان پیدا کنیم. اصولاً بر این باورم وقتی یک تیم تحقیقاتی پشت فیلمنامه و نمایشنامه ای قرار دارد و اسامی بزرگ و مشهورهای بزرگی نیز در آن دیده می شود، دیگر بازیگر نیازی نمی بیند بخواهد در این زمینه تحقیقی فراتر داشته باشد. هدایت آقای

گفت یک کار مسیرش را تا چه میزان درست پیش رفته است و در هر صورت این موضوع ویژگی کار ماست.

تئاتر «هفت خوان اسفندیار» به صورتی آغاز می شود که داستان آن برای برخی مخاطبان گنگ به نظر می رسد. آیا برای آنکه تماشاچی بتواند خود را با این تئاتر همراه سازد نیاز به مطالعه دارد تا با حال و هوای قصه همراه شود؟

این ویژگی درام است. ایجاد انتظار، گنگی و در نهایت پاسخ دادن به سوالات ابتدای کار مخاطب، ویژگی درام است و می بیند که در این اثر خیلی خوب کار شده و تماشاگر را ابتدا کنجکاو می کند. بنابراین مخاطب حتی اگر از قبل مطالعه ای هم نداشته باشد در اینجا با قصه و روایت آشنا می شود. به هر حال اتفاقی افتاده، تجاوری به مملکت صورت گرفته شده، تهدید و اسارتی رخ داده و بیغمی هم برای کسی که در سیاه جاله است گذاشته شده و حالا بزرگان آن مملکت می خواهند این آدم بیاید، ببخشند و کمک کنند. این روند داستان شاید در ۱۰ دقیقه نخست این سوال را برای مخاطب ناآشنا ایجاد کند پس اسفندیار کجاست؟ وقتی که اسفندیار وارد می شود نیز در هر حالی که پیش می رود پاسخ سوالی داده می شود. در نتیجه فکر می کنم بعد از دیدن کل نمایش، تمام سوالات پاسخ داده می شود.

برخی بر این عقیده هستند که دیگر ادبیات کهن و آثار کلاسیک برای نسل امروز مورد توجه نیست و آن را نمی پسندند. برای همین هم سرمایه گذار در این زمینه ریسک نکرده و ورود نمی کند. شما در این زمینه چه نظری دارید؟ آیا دوره پرداختن به ادبیات کهن تمام شده است؟
«هفت خوان اسفندیار» این وحشت را از بین برد و نشان داد استقلال از سبوی مخاطب وجود دارد. در هر صورت شما نمی توانید یک اثر بزرگ را با پرودا کشن کوچک روی صحنه ببرید. پرداختن به هر اسری باید به اندازه خودش باشد. اگر «بینوایان» موفق بود به این دلیل بود که در اجرای آن، بزرگی رمان رعایت شده است. شاهنامه اثر کوچکی نیست که در قالب های کوچک تر به آن ورود کرد. برای همین اگر بخواهیم در قالب های کوچک تر ورود کنیم موفق نخواهیم بود. سرمایه گذارهای خرد به نتیجه مطلوب مالی نخواهند رسید و تجربه خوبی بر روی صحنه نخواهد داشت.

ضمن اینکه باید به مخاطب امروز و این آثار کهن زبان مشترکی پیدا کرد تا ارتباط برقرار شود. یک بخش آن زیبایی های بصری است که هزینه بردار هستند تا از این طریق بتوان تماشاگر را ترغیب به دیدن کرد. در نتیجه با شاهنامه باید مدل شاهنامه بر خورد کرد. اگر اینطور نباشد باعث دلزدگی مخاطب خواهد شد. افراد توانمند وارد کار شوند هم سرمایه گذاران راغب خواهند شد. در این زمینه ورود داشته باشند و هم افراد کار بلد دیگری که تصور می کنند جای کار وجود ندارد هم ورود خواهند کرد تا با بالاترین استاندارد دها به ساخت آثار ماندگار بپردازند. در این شرایط نه تنها بلکه بازیگرهای بسیاری نیز به رقابت خواهند پرداخت تا بتوانند در این آثار حضور داشته باشند و نام خود را با چنین آثار قویی در تاریخ هنر ایران ماندگار سازند.

یعنی شما برای آنکه به نقش اسفندیار برسید با چالش خاصی مواجه نشدید؟
چالش در سبک اجرا و نظم اجرا داشتیم که نیاز به انرژی بسیار زیادی دارد. توان خاصی قیزیکال و توان روحی و روانی ویژه ای می خواهد که من به تدریج به آن نزدیک شدم تا بتوانم به آنچه مورد نظر کارگردان است برسم و با نقش ارتباط برقرار کنم. از این رو در طول تمرین هایی که انجام شد توانستم بهتر و بهتر اسفندیار را بشناسم و با این نقش آشنا شوم.
موزیکال بودن تئاتر «هفت خوان اسفندیار» یک ریسک بود. هر چند تجربه تئاتر های موزیکال «بینوایان» و «اولیور توئیست» را پیش از این کارگردان داشت اما چون آنها آثار ترجمه بودند دست ترانه سرا باز بود. ریسک موزیکال شدن اثر شاهنامه را چطور دیدید؟ چون برخی از منتقدان این توقع را داشتند که از همان اشعار فردوسی در کار استفاده شود. نظر شما در این زمینه چیست؟
آقای حسین یارسانی نگاه خوبی به این کار دارد و متحفظ است کار را باید به کاردان سپرد و آقای کوهستانی با توجه به تجربه کارگردان، حضور مشاوران، آهنگسازی همچون پوریا خادم، رهبر ارکستری همچون بردیا کیارس توانست وزن اشعار و قافیه ها را به بهترین شکل ممکن به کار نزدیک و شبیه کند و تماشاگر امروز هم به هر حال آنچه بر روی صحنه می بیند را به عنوان قرار داد می پذیرد. ضمن اینکه همه کسانی که در این پروژه حضور دارند در کارشان بسیار حرفه ای هستند و قاعدتاً قبل از آنکه کار به اجرا برسد این نگرانی ها مرتفع شده و در صد ریسک آن پایین آمده. اما همیشه سلیقه مخاطب، جزو ناشناخته ترین بخش های یک اثر بوده. تا اثر بر روی صحنه نرود و ساخته و ارائه نشود، نمی شود

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۱۰

کارگردان «فراموشان» مطرح کرد خانواده‌ای که به امید آزادی خودش را حبس کرد

امیر امیری نویسنده و کارگردان نمایش «فراموشان» با بیان اینکه این اثر اولین متن بلند حرفه‌ای اوست، عنوان کرد سعی دارد تا به شرایط اجتماعی نگاهی جدید داشته باشد.

امیر امیری نویسنده و کارگردان تئاتر طی سال‌های اخیر نمایش‌هایی چون «ملاقات مرد دوزخی»، «بازجویی»، «مجلس قتل رئیس جمهور» را نگاهی به وقایع تاریخی و اجتماعی و درون مایه‌هایی سیاسی روی صحنه برده است. این کارگردان به تازگی با نمایش «فراموشان» که روایتگر داستان خانواده‌ای است که خود را به امید آزادی در زیرزمین خانه‌شان حبس کرده‌اند، می‌پردازد.

امیری درباره داستان «فراموشان» به خبرنگار مهر گفت: «فراموشان» قصه کسانی است که آفتاب آزادی را ندیده‌اند ولی طلب آن را در خودشان یافته‌اند، انسان‌هایی که سال‌هاست در قصری زیرزمینی زندگی می‌کنند و آرزوی دیدن آفتاب را دارند برخی برای این طلب تلاش و ستیز می‌کنند برخی التماس را پیشه می‌کنند و گروهی مرگ را برمی‌گزینند.

وی با اشاره به اینکه «فراموشان» اولین متن بلند حرفه‌ای او به شمار می‌آید، ادامه داد: این متن را سال‌ها پیش نوشتم ولی چون نوشتن و اجرای آن سخت بود و ملزوماتی داشت که فراهم نمی‌شد نتوانستم تاکنون آن را برای صحنه آماده کنم که سال گذشته بالاخره شرایط کمی فراهم شد و علی‌رغم برخی نادرستی‌ها تمرین‌های این اثر انجام شد.

این کارگردان تئاتر یادآور شد: وقایع اجتماعی سال گذشته باعث شد من به این متن رجوع کنم و با توجه به شرایط اجتماعی نگاهی جدید به آن داشته باشم و خوشبختانه در حال حاضر مخاطب ارتباط بهتری با نمایش برقرار کرده است.

امیری با بیان اینکه بدون شک ما هم به ناکارآمدی‌ها و مفاسد اداری و مدیریتی اعتراض داریم، توضیح می‌دهد: با وجود تمام مشکلات، تعطیلی تئاتر یا هنر دیگری پاک کردن صورت مسئله است، باید ماند و اعتراض و انتقاد کرد. اعتراض به ناکارآمدی‌ها نه تنها حق مردم بلکه وظیفه مردم است و این یکی از آموزه‌های دینی و فرهنگی ماست اما حذف صورت مسئله اعتراض نیست بلکه فرار از اعتراض است، شاید چند هفته‌ای حال مردم خوب نباشد و هنرمند هم به تبع مردم ذوق هنرورزی نداشته باشد اما در طولانی مدت باید ماند، انتقاد کرد و شرایط را اصلاح کرد، اتفاقاً ما که مانده‌ایم هزینه می‌دهیم، نامردمی‌ها می‌بینیم، آسیب می‌بینیم و هزینه بیشتری می‌دهیم.

کارگردان نمایش «فراموشان» در پایان با بیان اینکه بارها سعی کرده است از تئاتر فاصله بگیرد، عنوان کرد: هر شب با خودم عهد می‌بندم تا دیگر تئاتر کار نکنم، راستش این همه بار مصیبت برگرده یک نفر کمی زیاده است، حتی شغل بعدی خودم را انتخاب می‌کنم، برای شروع شغل شریفی از دسته دلالتی مقدمه چینی هم می‌کنم، اما هر صبح که باز بیدار می‌شوم ناچار به سمت تئاتر راه کج می‌کنم. این روزها دارم فکر می‌کنم برگردم به سمت شغل پدری و نجاری پیشه کنم، مقدماتی هم فراهم کرده‌ام، تا یار که را خواهد و میلش به چه باشد.

تلویزیون از تئاترهای استفاده می کند

برای نخستین بار در تلویزیون، نشست با بازیگران برگزیده تئاتر به همت مرکز سیمافیلم در سالن مذاکرات مرکز همایش های صداوسیما برگزار شد. بازیگران برگزیده جشنواره تئاتر سال گذشته از سراسر کشور و از شهرهای شیراز، بندرعباس، زاهدان، تبریز، اردبیل، یزد اصفهان، آبادان، کرمان، مشهد و تهران میهمان رئیس سیمافیلم بودند.

مهدی نقویان رئیس مرکز سیمافیلم در این نشست گفت: این نشست فرصت مناسبی برای آشنایی بیشتر بازیگران توانمند عرصه تئاتر و ظرفیت بزرگ سریال سازی در تلویزیون است و امیدواریم بتوانیم از هنر شما عزیزان در مجموعه های نمایشی رسانه ملی بهره مند شویم و اگر این اتفاق نیفتد به نوعی سهل انگاری از طرف ما رقم خورده است. وی با اشاره به دوره تحول در رسانه ملی تصریح کرد: گروه های برنامه ساز و تهیه کنندگان سریال های تلویزیون باید از ظرفیت بازیگران توانمند تئاتر که متأسفانه کمتر شناخته شده اند، استفاده کنند تا جایگاه این عزیزان در عرصه هنر تثبیت شود. نقویان خاطرنشان کرد: در تلویزیون برای پرداخت دستمزد به بازیگران تئاتر محدودیتی وجود ندارد و تفاوتی بین بازیگران تلویزیون و سینما با هنرمندان تئاتر که به پروژه های نمایشی دعوت به همکاری می شوند وجود ندارد.

رضا مظفری (ایڈیٹر، محسنی جامعہ)

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۹:۱۰

ویژگی های «اسفندیار» در نمایش «هفت خوان اسفندیار» چیست؟ امین زندگانی و چالش های متفاوت یک نقش

امین زندگانی از تجربه حضور در نقش «اسفندیار» در نمایش «هفت خوان اسفندیار» و چالش های متفاوت این نقش سخن گفت.
نمایش موزیکال «هفت خوان اسفندیار» به تهیه کنندگی و کارگردانی حسین پارسایی این روزها بر روی صحنه تالار وحدت است.
این روایت داستانی جذاب اما کم تر شناخته شده از شاهنامه فردوسی است که بیش از ۱۵۰ صفحه از این اثر منظوم را به خود اختصاص داده و به مخاطب کم اطلاع، یادآور می شود که اسفندیار روبین تن نیز همچون رستم، هفت خان پر فراز و نشیب را از سر گذرانده است.
بازی در نقش پهلوانی روبین تن را امین زندگانی بر عهده گرفته است.

این تجربه نخستین تجربه کار تاریخی این بازیگر است اما چون نخستین تجربه نقش تاریخی او در تئاتر است، موجب شده تا با چالش های متفاوتی در این عرصه مواجه شود.

زندگانی موفقیت خود در این زمینه را نیز مدیون تیم حرفه ای و همدلی گروه بازیگران می داند و معتقد است: این همراهی موجب شده تا هر شب بتوانند این کار سنگین را به بهترین شکل ممکن بر روی صحنه بیاورند.
ایستنا به بهانه حضور امین زندگانی در تئاتر «هفت خوان اسفندیار» با او به گفتگو پرداخته که در ادامه می خوانید:
آقای زندگانی چطور شده که شما به تیم بازیگری تئاتر «هفت خوان اسفندیار» پیوستید و بازی در نقش اسفندیار را پذیرفتید؟

من تقریباً از سال ۱۳۷۳ با آقای حسین پارسایی آشنایی دارم. چه زمانی که به عنوان کارگردان فعالیت داشته اند و چه زمانی که فعالیت مدیریتی داشته اند ایشان را می شناختم. در چندین پروژه هم قرار شد با ایشان همکاری داشته باشیم. اما هر بار به دلایل گوناگون این همکاری صورت نمی گرفت. تا اینکه ایشان برای تئاتر «هفت خوان اسفندیار» با من تماس گرفتند و پیشنهادی برای در نقشی غیر از اسفندیار را به من دادند. ابتدا من درگیر پروژه دیگری بودم و برای همین نمی توانستم در خدمت ایشان باشم. ۱۰ روز بعد به دلایلی کار قبلی ام به تعویق افتاد و وقتی مجدد بازی در تئاتر «هفت خوان اسفندیار» پیشنهاد شد، گفتم پروژه قبلی ام فعلاً کنسل شده است و خوشحال می شوم تا در این تئاتر همکاری داشته باشم که اینبار به من نقش اسفندیار پیشنهاد شد. شروع کار من نیز از روزهای پایانی بهمن ماه سال گذشته آغاز شد و من سعادتمند آن را داشتم تا با این گروه حرفه ای کار کنم.

شما تا کنون در نقش هایی تاریخی همچون «ملک سلیمان» و «مختارنامه» حضور داشته اید با این وجود در تئاتر این نخستین حضور شما برای بازی در یک نقش تاریخی محسوب می شود. از تجربه بازی تاریخی بر روی صحنه تئاتر بگوئید.

تا قبل از آنکه من نقش اسفندیار را بر روی صحنه بازی کنم بیشتر نقش های تاریخی من در عرصه تصویر بوده و این نخستین تجربه نقش تاریخی من در تئاتر است. نقشی بسیار سنگین که اگر مهندسی پشت صحنه و همکاری درجه یک همه گروه نبود شاید نمی توانستم از پس این نقش بربیایم. خوبی گروه این است که همه یک دست و یک دل هستند و اگر همراهی گروه با هم نبود نمی توانست هر شب کار ۲ ساعت اینطور دقیق بر

روی صحنه بیاورد. برای هر اجرا یک تیم تقریباً ۱۰۰ نفره پشت صحنه در حال کار کردن است تا بتوان هر شب یک نمایش منسجم را بر روی صحنه آورد. تا قبل از حضور در «هفت خوان اسفندیار» تمام تجربیات تاریخی من تصویری بود و طبعاً بازی در نقش یک شخصیت تاریخی در قالب تئاتر و حضور در تالار وحدت کاری متفاوت است. برای همین این تجربه، تجربه ای بسیار جدید است و نمی توانم بگویم تجربه ای قبلی ام چندان می توانست به من برای بازی در این نقش بر روی صحنه تئاتر کمک کند.

شرایط متفاوت تئاتر با تصویر باعث شد تا برای شما این تجربه یک تجربه متفاوت نسبت به کارهای قبلی تان باشد؟
بله، دقیقاً همینطور است. از طرف دیگر با توجه به اشرافی که آقای حسین پارسایی به عنوان کارگردان و آقای علی براتی به عنوان طراح حرکت نمایش بر روی کار داشتند تجربه ای که در زمان تمرین ها به دست آمد موجب شد تا هدایت کار به بهترین شکل ممکن صورت گیرد. خوبی گروه بازیگرها هم در این است که آنها حواس شان به هم هست و در این زمینه به همدیگر بسیار کمک می کنند و از این طریق نکات خوبی انتقال داده می شود. بازیگران برای هم پیشنهادهای خوبی دارند تا روند کار به خوبی پیش برود. این ویژگی در کنار تیم خوب کارگردانی بسیار کمک کننده بوده. همه دست به دست هم داده اند تا این اجرای سنگین با بالاترین کیفیت هر شب به روی صحنه برود.

شما برای رسیدن به نقش اسفندیار چقدر تلاش کردید تا با درک کامل آن را بازی کنید.
من معتقد به سخنی هستم که منسوب به حضرت مولانا است و می فرمایند همه در تو هستند. ما همه در درون مان رستم، اسفندیار، ارجاسب و... را داریم. به نوعی همه کس در ما وجود دارد. باید بگردیم و آنها را درون خودمان پیدا کنیم. اصولاً بر این باورم وقتی یک تیم تحقیقاتی پشت فیلمنامه و نمایشنامه ای قرار دارد و اسامی بزرگ و مشاورهای بزرگی نیز در آن دیده می شود دیگر بازیگر نیازی نمی بیند بخواند در این زمینه تحقیقی فراتر داشته باشد. هدایت آقای پارسایی به همراه متن خوب، برای من به اندازه کافی مایه مطمئن بود تا نیاز نداشته باشم برای اسفندیاری که بر روی صحنه

می بیند کار تحقیقاتی ویژه ای انجام دهم. بازیگر همین که لایه های مستتر در دیالوگ ها، سکوت ها و اتفاقات را با راهنمایی کارگردان و نقطه نظرانی که نویسنده دارد درک و پیسا کند می تواند آن را به خوبی به اجرا درآورد. من هم امیدوارم در این نمایش توانسته باشم ارتباط خوبی با مخاطب برقرار کنم.
یعنی شما برای آنکه به نقش اسفندیار برسید با چالش خاصی مواجه نشدید؟
چالش در سبک اجرا و نظم اجرا داشتم که نیاز به انرژی بسیار زیادی دارد. توان خاص فیزیکی و توان روحی و روانی ویژه ای می خواهید که من به تدریج به آن نزدیک شدم تا بتوانم به آنچه مورد نظر کارگردان است برسم و با نقش ارتباط برقرار کنم. از این رو در طول تمرین هایی که انجام شد توانستم بهتر و بهتر اسفندیار را بشناسم و با این نقش آشنا شوم.

موزیکال بودن تئاتر «هفت خوان اسفندیار» یک ریسک بود. هر چند تجربه تئاترهای موزیکال «مینواسان» و «ولبور تویست» را پیش از این کارگردان داشتند اما چون آنها آثار ترجمه بودند دست ترانه سرا باز بود. ریسک موزیکال شدن اثر شاهنامه را چطور دیدید؟ چون برخی از منتقدان این توقع را داشتند که از همان اشعار فردوسی در کار استفاده شود. نظر شما در این زمینه چیست؟

آقای حسین پارسایی نگاه خوبی به این کار دارد و معتقد است کار را باید به کاردان سپرد و آقای کوهستانی با توجه به تجربه کارگردان، حضور مشاوران، احتیاطی که می کنند و رهبر ارکستری همچون بردیا کیارس توانست وزن اشعار و قافیه ها را به بهترین شکل ممکن به کار نزدیک و شبیه کند و تماشاگر امروز هم به هر حال آنچه بر روی صحنه می بیند را به عنوان قرارداد می پذیرد. ضمن اینکه همه کسانی که در این پروژه حضور دارند در کارشان بسیار حرفه ای هستند و قاعده تا قبل از آنکه کار به اجرا برسد این نگرانی ها مرتفع شده و درصد ریسک آن پایین آمده اما همیشه سلیقه مخاطب، جزو ناشناخته ترین بخش های یک اثر بوده. تا اثر بر روی صحنه نرود و ساخته و ارائه نشود، نمی شود گفت یک کار مسیرش را تا چه میزان درست پیش رفته است و در هر صورت این موضوع ویژگی کار ماست.

تئاتر «هفت خوان اسفندیار» به صورتی آغاز می شود که داستان آن برای برخی مخاطبان گنگ به نظر می رسد. آیا برای آنکه تماشاچی بتواند خود را با این تئاتر همراه سازد نیاز به مطالعه دارد تا با حال و هوای قصه همراه شود؟

این ویژگی درام است. ایجاد انتظار، گنگی و در نهایت پاسخ دادن به سوالات ابتدای کار مخاطب، ویژگی درام است و می بیند که در اثر این خیلی خوب کار شده و تماشاگر را ابتدا کنجکاو می کند. بنابراین مخاطب حتی اگر از قبل مطالعه ای هم نداشته باشد در اینجا با قصه و روایت آشنا می شود. به هر حال اتفاقی افتاده، تجاویز به مملکت هورت گرفته شده، تهدید و اسارتی رخ داده و پیغامی هم برای کسی که در سیاه چاله است گذاشته شده و حالا بزرگان آن مملکت می خواهند این آدم بیاید، ببخشند و کمک کند. این روند داستان شاید در ۱۰ دقیقه نخست این سوال را برای مخاطب ناآشنا ایجاد کند پس اسفندیار کجاست؟ وقتی که اسفندیار وارد می شود نیز در هر خانی که پیش می رود پاسخ سوالی داده می شود. در نتیجه فکر می کنم بعد از دیدن کل نمایش، تمام سوالات پاسخ داده می شود.

برخی بر این عقیده هستند که دیگر ادبیات کهن و آثار کلاسیک برای نسل امروز مورد توجه نیست و آن را نمی پسندند. برای همین هم سرمایه گذار در این زمینه ریسک نکرده و ورود نمی کنند. شما در این زمینه چه نظری دارید؟ آیا دوره پرداختن به ادبیات کهن تمام شده است؟

«هفت خوان اسفندیار» این وحشت را از بین برد و نشان داد استقبال از سبوی مخاطب وجود دارد. در هر صورت شما نمی توانید یک اثر بزرگ را بر پروداکش کوچک روی صحنه ببرید. پرداختن به هر اثری باید به اندازه خودش باشد. اگر «مینواسان» موفق بود به این دلیل بود که در اجرای آن، بزرگی رمان رعایت شده است. شاهنامه اثر کوچکی نیست که در قالب های کوچک تر به آن ورود کرد. برای همین اگر بخواهیم در قالب های کوچک تر ورود کنیم موفق نخواهیم بود. سرمایه گذارهای خود به نتیجه مطلوب مالی نخواهند رسید و تجربه خوبی بر روی صحنه نخواهد داشت.

ضمن اینکه باید بین مخاطب امروز و این آثار کهن زبان مشترکی پیدا کرد تا ارتباط برقرار شود. یک بخش آن زیبایی های بصری است که هزینه بردار هستند تا از این طریق بتوان تماشاگر را ترغیب به دیدن کرد. در نتیجه با شاهنامه باید مدل شاهنامه برخورد کرد. اگر اینطور نباشد باعث دلزدگی مخاطب خواهد شد. افراد توانمند وارد کار شوند هم سرمایه گذاران راغب خواهند شد در این زمینه ورود داشته باشند. هم افراد کار بلد دیگری که تصور می کنند جای کار وجود ندارد هم ورود خواهند کرد تا با بالاترین استانداردها به ساخت آثار ماندگار بپردازند. در این شرایط نه تنها من بلکه بازیگرهای بسیاری نیز به رقابت خواهند پرداخت تا بتوانند در این آثار حضور داشته باشند و نام خود را با چنین آثار قوی در تاریخ هنر ایران ماندگار سازند. گفتنی است: «هفت خوان اسفندیار» محصول سازمان هنری رسانه ای اوج است و علاوه بر زندگانی، بابیل شومون، فریا کوثری، امیررضا دلاوری، امیر کاوه اهتشی، جان، اصغر پیران، محسن حسینی، رضا راد، مونا صوفی، ندا سیاس، نیکا افکاری، سایه پارسایی دیگر بازیگران آن هستند.

امیر امیری، نویسنده و کارگردان نمایش «فراموشان»:

اعتراض به ناکارآمدی ها نه تنها حق مردم بلکه وظیفه مردم است

صورت مسئله است، باید ماند و اعتراض و انتقاد کرد: اعتراض به ناکارآمدی ها نه تنها حق مردم بلکه وظیفه مردم است و این یکی از آموزه های دینی و فرهنگی ماست اما حذف صورت مسئله اعتراض نیست بلکه فرار از اعتراض است، شاید چند هفته ای حال مردم خوب نباشد و هنرمند هم به تبع مردم ذوق هنروری نداشته باشد اما در طولانی مدت باید ماند، انتقاد کرد و شرایط را اصلاح کرد، اتفاقاً ما که مانده ایم هزینه می دهیم، نامردمی ها می بینیم، آسیب می بینیم و هزینه بیشتری می دهیم. کارگردان نمایش «فراموشان» در پایان با بیان اینکه بارها سعی کرده است از تئاتر فاصله بگیرد، عنوان کرد: هر شب با خودم عهد می بندم تا دیگر تئاتر کار نکنم، راستش این همه بار مصیبت بر گرده یک نفر کمی زیاده است، حتی شغل بعدی خودم را انتخاب می کنم، برای شروع شغل شریفی از دسته دلالتی مقدمه چینی هم می کنم، اما هر صبح که باز بیدار می شوم ناچار به سمت تئاتر راه کج می کنم، این روزها دارم فکر می کنم برگردم به سمت شغل پدری و نجاری پیشه کنم، مقدماتی هم فراهم کرده ام، تا یار که را خواهد و میلش به چه باشد. مهدی اذعانی، مریم تولائی، هانیه رحیمی، پوریا فرجی، نگار عزیزی، مروارید کفائی، علی مرئی بازیگران نمایش «فراموشان» هستند که تا ۲۲ اردیبهشت ساعت ۲۰:۱۵ در تالار قشقایی روی صحنه است.

با نمایش «فراموشان» که روایتگر داستان خانواده ای است که خود را به امید آزادی در زیرزمین خانه شان حبس کرده اند، می پردازد. امیری درباره داستان «فراموشان»، گفت: «فراموشان» قصه کسانی است که آفتاب آزادی را ندیده اند ولی طلب آن را در خودشان یافته اند، انسان هایی که سال هاست در قصری زیرزمینی زندگی می کنند و آرزوی دیدن آفتاب را دارند برخی برای این طلب تلاش و سستیز می کنند برخی التماس را پیشه می کنند و گروهی مرگ را برمی گزینند. وی با اشاره به اینکه «فراموشان» اولین متن بلند حرفه ای او به شمار می آید، ادامه داد: این متن را سال ها پیش نوشتم ولی چون نوشتن و اجرای آن سخت بود و ملزوماتی داشت که فراهم نمی شد نتوانستم تاکنون آن را برای صحنه آماده کنم که سال گذشته بالاخره شرایط کمی فراهم شد و علی رغم برخی نادرستی ها تمرین های این اثر انجام شد. این کارگردان تئاتر یادآور شد: وقایع اجتماعی سال گذشته باعث شد من به این متن رجوع کنم و با توجه به شرایط اجتماعی نگاهی جدید به آن داشته باشم و خوشبختانه در حال حاضر مخاطب ارتباط بهتری با نمایش برقرار کرده است. امیری با بیان اینکه بدون شک ما هم به ناکارآمدی ها و مفاسد اداری و مدیریتی اعتراض داریم، اظهار داشت: با وجود تمام مشکلات، تعطیلی تئاتر یا هر هنر دیگری پاک کردن

آرئین مؤذن زاده

امیر امیری نویسنده و کارگردان نمایش «فراموشان» با بیان اینکه این اثر اولین متن بلند حرفه ای اوست، عنوان کرد سعی دارد تا به شرایط اجتماعی نگاهی جدید داشته باشد. به گزارش هنرمند به نقل از خبرگزاری مهر، امیر امیری، نویسنده و کارگردان تئاتر طی سال های اخیر نمایش هایی چون «ملاقات مرد دوزخی»، «بازجویی»، «مجلس قتل رئیس جمهور» را نگاهی به وقایع تاریخی و اجتماعی و درون مایه هایی سیاسی روی صحنه برده است. این کارگردان به تازگی

مهدی نقویان، رئیس مرکز سیمافیلیم خبر داد:

دعوت صداوسیما از بازیگران برگزیده جشنواره تئاتر فجر

تفاوتی بین بازیگران تلویزیون و سینما با هنرمندان تئاتر وجود ندارد

این نشست کوروش زارعی دبیر جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر، مجتبی نقی‌ئی قائم مقام مرکز سیمافیلیم، و مدیران گروه‌های فیلم و سریال سیمافیلیم و شبکه‌های تلویزیونی حضور داشتند. مدیران نمایشی سیمافیلیم و گروه‌های فیلم و سریال شبکه‌های تلویزیونی نیز ضمن طرح نکات خود بر حمایت همه جانبه از استعدادها و تئاتری برای حضور در آثار نمایشی سیما تاکید کردند. برگزیدگان جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر هم ضمن ابراز خرسندی از دعوت و حمایت رسانه ملی و مرکز سیمافیلیم از هنرمندان تئاتر، پیشنهادها و نکات خود را برای تعامل بیشتر با تلویزیون مطرح کردند.

در عرصه هنر تثبیت شود. وی با اشاره به شرایط خاص کشور در سال گذشته که برای بسیاری از هنرمندان چالش‌ها و سختی‌هایی را به همراه داشت، گفت: یکی از اهداف ما تجلیل از برگزیدگان چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر بود که با وجود سختی‌ها و ناملایمتی که ناخواسته بر آن‌ها تحمیل شد، عاشقانه به کار خود در عرصه هنر ادامه دادند. برای نخستین بار در تلویزیون، نشست با بازیگران برگزیده تئاتر توسط مرکز سیمافیلیم در سالن مذاکرات مرکز همایش‌های صداوسیما برگزار شد. بازیگران برگزیده جشنواره تئاتر سال گذشته از سراسر کشور و از شهرهای شیراز، بندرعباس، زاهدان، تبریز، اردبیل، یزد، اصفهان، آبادان، کرمان، مشهد و تهران مهمان رییس سیمافیلیم بودند. مهدی نقویان - رئیس مرکز سیمافیلیم - گفت: این نشست فرصت مناسبی برای آشنایی بیشتر بازیگران توانمند عرصه تئاتر و ظرفیت بزرگ سریال‌سازی در تلویزیون است و امیدواریم بتوانیم از هنر شما عزیزان در مجموعه‌های نمایشی رسانه ملی بهره‌مند شویم و اگر این اتفاق نیافتد به نوعی سهل‌انگاری از طرف ما رقم خورده است. وی با اشاره به دوره تحول در رسانه ملی تصریح کرد: گروه‌های برنامه‌ساز و تهیه‌کنندگان سریال‌های تلویزیون باید از ظرفیت بازیگران توانمند تئاتر که متأسفانه کمتر شناخته شده‌اند، استفاده کنند تا جایگاه این عزیزان

در عرصه هنر تثبیت شود. وی با اشاره به شرایط خاص کشور در سال گذشته که برای بسیاری از هنرمندان چالش‌ها و سختی‌هایی را به همراه داشت، گفت: یکی از اهداف ما تجلیل از برگزیدگان چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر بود که با وجود سختی‌ها و ناملایمتی که ناخواسته بر آن‌ها تحمیل شد، عاشقانه به کار خود در عرصه هنر ادامه دادند. برای نخستین بار در تلویزیون، نشست با بازیگران برگزیده تئاتر توسط مرکز سیمافیلیم در سالن مذاکرات مرکز همایش‌های صداوسیما برگزار شد. بازیگران برگزیده جشنواره تئاتر سال گذشته از سراسر کشور و از شهرهای شیراز، بندرعباس، زاهدان، تبریز، اردبیل، یزد، اصفهان، آبادان، کرمان، مشهد و تهران مهمان رییس سیمافیلیم بودند. مهدی نقویان - رئیس مرکز سیمافیلیم - گفت: این نشست فرصت مناسبی برای آشنایی بیشتر بازیگران توانمند عرصه تئاتر و ظرفیت بزرگ سریال‌سازی در تلویزیون است و امیدواریم بتوانیم از هنر شما عزیزان در مجموعه‌های نمایشی رسانه ملی بهره‌مند شویم و اگر این اتفاق نیافتد به نوعی سهل‌انگاری از طرف ما رقم خورده است. وی با اشاره به دوره تحول در رسانه ملی تصریح کرد: گروه‌های برنامه‌ساز و تهیه‌کنندگان سریال‌های تلویزیون باید از ظرفیت بازیگران توانمند تئاتر که متأسفانه کمتر شناخته شده‌اند، استفاده کنند تا جایگاه این عزیزان